

Gupčevi školarci

Časopis učenika, učitelja i nastavnika Osnovne škole "Matija Gubec" Tavankut
Godina 3 - Broj 6 - jun/lipanj 2015.

Put u Banat

Smotra učeničkih
zadruga u Zagrebu

Samobor

Bogatstvo različitosti

Gupčevi školarci

Časopis učenika, učitelja
i nastavnika Osnovne škole
"Matija Gubec" Tavankut
Godina 3 - Broj 6 -
jun/lipanj 2015.

Adresa uredništva

Gupčevi školarci
Marka Oreškovića 11 a,
Donji Tavankut
Tel: 024/4767-010
e-mail: osmgubec@eunet.rs

Izdavač

OŠ „Matija Gubec“ Donji Tavankut
Urednici rubrika i novinari
Nikolina Antal, 5. b
Dunja Bajić, 8. c
Jelena Brkić, 7. b
Marija Dulić, OŠ Matko Vuković, Subotica
Teodora Gilović, 6. b
Ana Mandić, 6. h
Josipa Mačković, 4. d
Branka Moravčić, 8. b
Kornel Sijanta, 4. d
Milica Stantić, 8. b
Miloš Todosijević, 6. b
Jovana Vojnić, 8. b

Učenici 1. b
Učenici 7. a

Glavni urednik

Vladan Čutura

Štampa

Čikoš štampa
Đevđelijska 16 b
24000 Subotica
Tel: 024/547-150
www.cikos.rs

Tiraž

1000 primeraka

UVODNIK

Ljeto je pred nama! Bila je ovo vrlo uspješna školska godina, što se vidi po rezultatima koje su postigli učenici naše škole i projektima koje je škola uspjela realizirati. O svemu tome moći ćete pročitati u novom broju školskog časopisa koji je pred vama.

Danas nas napušta još jedna generacija naših učenika – naši osmaši. Oni će se pozdraviti sa svojom školom, svojim učiteljima i nastavnicima, ali će zadržati znanje koje su stekli ovdje i ponosno će predstavljati školu i svoje mjesto Tavankut gdje god se dalje uputili. Svi-ma im čestitamo i želimo da im se ispunе sve želje i ciljevi koje sami sebi postave.

Naredne godine čekaju novi izazovi i novi učenici. No, prije toga odmorite i uživajte u ljetu! Dugo, toplo ljeto je pred nama... Iskoristimo ga na najbolji način!

Stanislava Stantić Prćić, ravnateljica škole

IZ SADRŽAJA ...

Put u Banat 7

Moja Vojvodina u svijetu 12,13,14

Što upisati nakon osnovne..... 16

Kokedama 24

Fruškogorski maraton ... 29

Školski projekt

III. LIKOVNO-LITERARNI NATJEČAJ

„BOGATSTVO RAZLIČITOSTI“

Treći po redu Likovno-literarni natječaj „Bogatstvo različitosti“ organiziran je i ove godine i to 25. travnja na Svjetski dan knjige i autorskih prava. Stigao je niz radova iz škola iz Srbije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine te Njemačke. Cilj natječaja je potaknuti djecu na raspravu o temama suživota s drugima i dručnjima te razvijati solidarnosti i povezivanje s vršnjacima iz različitih krajeva. Tema ovogodišnjeg natječaja je bila – Pokušajmo voljeti, možda uspije.

Na svečanoj priredbi, uz prigodan program koji su uveličali gosti iz prijateljskih škola iz Ernestinova, Usore i Donje Stubice, proglašeni su pobednici kojima su i dođeljene nagrade.

ŠKOLE KOJE SU SUDJELOVATE NA NATJEČAJU SU:

OŠ Matija Gubec, Zagreb (R Hrvatska)
OŠ Sveti Sava, Kikinda (R Srbija)
OŠ Đura Jakšić, Kikinda (R Srbija)
OŠ Majšanski put, Subotica (R Srbija)
OŠ Ernestinovo, Ernestinovo (R Hrvatska)
OŠ Vuk Karadžić, Vlasenica (BiH)
OŠ Pionir, Stari Žednik (R Srbija)
OŠ Vladimir Nazor, Đurdin (R Srbija)
OŠ Aleksandar Stojanović, Crna Trava (R Srbija)
Hessen-Saarland (SR Njemačka)
Regenbogenschule, Bad Vilbel (SR Njemačka)
Schule am Hang, Frankfurt am Main (SR Njemačka)
Landgraf-Ludwig-Schule, Bad Homburg (SR Njemačka)
Philip-Reis-Schule, Fridrichsdorf (SR Njemačka)
OŠ Matija Gubec, Tavankut/Ljutovo (R Srbija)
OŠ Nikola Tesla, Beograd (R Srbija)
OŠ Matija Gubec, Donja Stubica (R Hrvatska)
OŠ Vuk Karadžić, Kladovo (R Srbija)
OŠ Đuro Strugar, Novi Beograd (R Srbija)
OŠ Đorđe Košbuk, Torak (R Srbija)

POPIS NAGRAĐENIH RADOVA

Likovni radovi

Martin Nikolić, OŠ Aleksandar Stojanović, Crna Trava
Jelena Blanuša, OŠ Vuk Karadžić, Vlasenica
Boris Tumbas, OŠ Pionir, Stari Žednik

Pjesmice

Strahinja Sejmjanović, OŠ Vuk Karadžić, Kladovo
Slaviša Kovač, OŠ Pionir, Stari Žednik
Dimitrije Nešić, OŠ Vuk Karadžić, Kladovo

Sastavi

Andjela Sideris, OŠ Vuk Karadžić, Kladovo
Marko Grmić, OŠ Matija Gubec, Tavankut
Luka Kurtović, OŠ Matija Gubec, Zagreb

Pohvaljeni

Magdalena Barać, Schule am Hang, Frankfurth am Main
Nikolina Antal, OŠ Matija Gubec, Tavankut
Elena Faluši, OŠ Đuro Strugar, Novi Beograd

Martin Nikolić, OŠ Aleksandar Stojanović, Crna Trava

Читалачки руксак

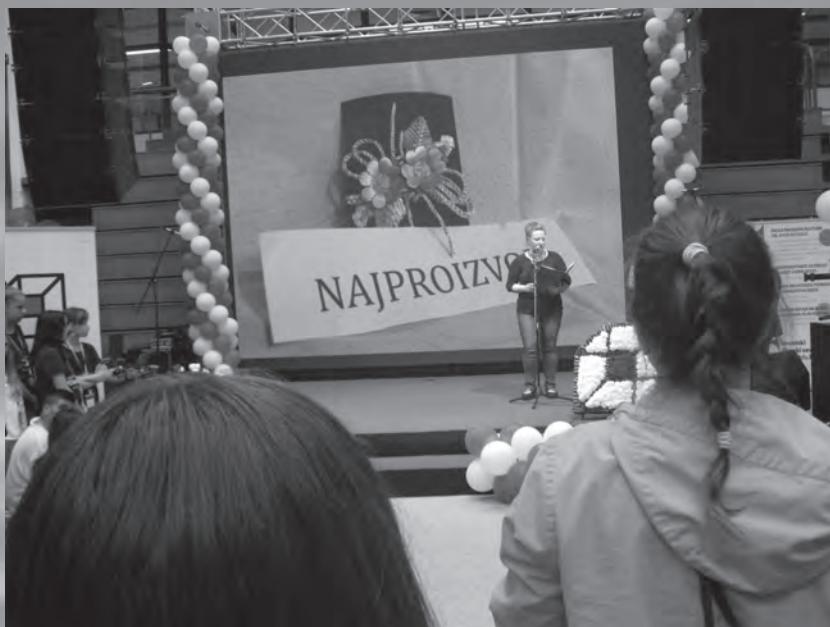
Веома смо срећни што знајмо да читамо! Обрадовали смо се „Читалачком руксаку“ који нам је омогућио да читамо заједно са својим родитељима. Лепо је када у кругу породице заједно читате и размењујете утиске. Драгоцен је када можете сами нешто да прочитате и не морате никога да молите да вам нешто прочита. А тек када разумете прочитано, то је милина. Веома је пријатно видети родитеље како читају и слушати их док говоре о прочитаном. Књиге су нам пружиле могућност да обогатимо свој речник и да проширимо знање.

Драги другари, дружите се са књигом јер је она најбољи пријатељ.

1.Б

Novosti iz škole

Državna smotra učeničkih zadruga u Zagrebu

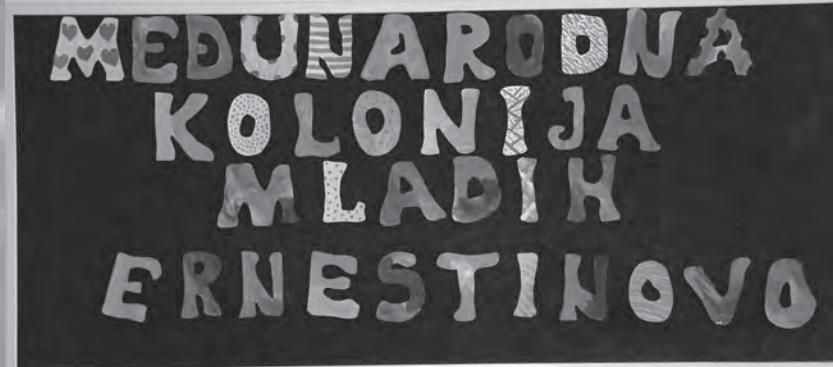
Predstavnice škole „Matija Gubec“ Tsvankut ravnateljica škole Stanislava Stantić Prćić, nastavnica Kristina Kovačić i učenice Dragana Štetaković i Kristina Crnković su sudjelovale na Državnoj smotri učeničkih zadruga u Zagrebu. Predstavljen je rad učeničke zadruge škole. Ukosnica od slame koju izrađuju djeca i nastavnica Kristina je proglašena jednim od najproizvoda smotre.

ERNESTINOVO

Kolonija mladih manifestacija je međunarodnog karaktera koja je i ove godine kreativnim radom okupila darovitu djecu i mladež iz Hrvatske i inozemstva. Tema ovogodišnje Kolonije bila je "Sreća", a održana je od 30. ožujka do 1. travnja. Gost Kolonije već tradicionalno je i naša škola. Ove godine Ernestinovo su posjetile ravnateljica Stanislava Stantić Prčić, nastavnica glazbe Kristina Kovačić i učenice Matea Milojević i Maja Vuković i sudjelovale u nekoliko radionica. Radionice su bile razne – kiparska, dramska, oblikovna, plesna i sl, a naša se škola predstavila onime po čemu je nadaleko poznata – slamarskom radionicom.

K.K.

Đerdap

Dunav, ta moćna evropska reka oduvek je određivala sudbinu prostora kojim je proticala. Spona među nardima, put za širenje uticaja, ali i velika prepreka, prirodna granica među carstvima ima bogatu, zanimljivu istoriju i prelepnu, katkad još netaknutu, prirodu koja je okružuje.

Takov se prostor sam nametnuo kao odredište ovogodišnje ambijentalne nastave učenika sedmog i osmog razreda. Dotaknuvši rubove Nacionalnog parka Đerdap imali su priliku u dva dana proživeti sedam hiljada godina ljudskog postojanja na tim prostorima. Od ostataka mamuta koji su gospodarili ovdašnjim stepama hiljadama godina i Lepeškog vira koji označavaju početak hronologije preko rimskog Viminacijuma, zatim Smedereva despota Stefana Lazarevića do Golubačkog grada namenjenog učvršćenju granica nove turske imperije na Balkanu.

Odmor od viška informacija kao i priliku za druženje i zabavu pružio nam je boravak na obali Srebrnog jezera čime je upotpunjeno ovo naše putovanje. Do neke sledeće prilike.

K.M.

Put u Banat

U ranim jutarnjim satima pred školom u Tavankutu čekalo je mnogo dece.

Krenuli smo ka dvorcu Fantast koji se nalazi u Bečeju. Prošetali smo dvorcem. Kada smo izašli, otišli smo do ergele konja. Ergelu i dvorac osnovao je veleposednik Bogdan Dunderski. Ispred dvorca je bio bazen gde su se kupale lepe žene. Pošto je mnogo voleo lepe stvari, voleo je i da vidi žene u kupaćim kostimima. Nakon obilaska dvorca, nastavili smo putovanje. Prešli smo Tisu i ušli u Banat. Videli smo Gradsku kuću i Hotel Vojvodina. Prošetali smo do Starog mosta na Begeju. Ono što će zauvek pamtiti je specijalni Rezervat prirode Carska bara. Šetali smo 1 km do nje. Podelili smo se u dve grupe. Prva grupa se ukrcala na brodić. Na brodiću je bio kviz i nagradno pitanje. U rezervatu ima: 250 vrsta ptica, 10 vrsta čaplji, 18 vrsta vilinih konjica, 2 vrste zmija, kornjača, žaba, vidri, 24 vrste riba, divljih svinja i divljih mačaka. Jedna od retkih vrsta je orao belorepan i vodomar. Takođe ima i mnogo biljaka: rogoz, trska, lokvanji i divlja perunika. Jedna od retkih vrsta je i voden i orah - orašak. Na Carskoj bari nema komaraca jer ih žabe pojedu. Kada smo se vratili sa brodića, mogli smo kupiti sladoled i suvenire.

Ovu ekskurziju će pamtiti i rado se nje sećati.

Josipa Mačković, 4. d

Пут у Банат...

Памтићу екскурзију на коју смо ишли у мају...

Прво место које смо посетили био је дворац Фантаст у којем је живео Богдан Дунђерски. Када смо ушли, видели смо много лепог намештаја. Били смо и у капели и видели слике Уроша Предића. Отишли смо и до ергеле коња Богдана Дунђерског. Видели смо много прелепих коња. Вратили смо се у аутобус и наставили пут до Новог Бечеја. У Новом Бечеју смо видели Бисерно острво и реку Тису. После смо наставили пут до Зрењанина. У Зрењанину смо видели зрењанинску Градску кућу и Стари мост који се пружа преко Бегеја. Зрењанин се некад звао Петровград, по краљу Петру I. Име Зрењанин је добио по Жарку Зрењанину - Учи. Журно смо отишли у аутобус и упутили се до Царске баре. Када смо стигли, пешачили смо до специјалног резервата природе „Царска бара“. Тамо има 250 врста птица, 24 врсте риба, 18 врста вилиних коница, 2 врсте змија, видри, жаба, дивљих свиња и дивљих маčaka. Најзанимљивија биљка је orašak. Он има укус као обичан орах. У специјалном резервату природе „Царска бара“ природа је нетакнута.

Памтићу екскурзију по вожњи бродићем по Старом Бегеју.

Корнел Сијанта 4. д

HAYDN, MOZART I BEETHOVEN

Znate onaj osjećaj kada čujete neku klasičnu skladbu koju ste čuli mnogo puta, ali ne znate kako se zove ni tko ju je skladao? Reklame, razne emisije o kulturi ili bečki novogodišnji koncert uvijek vam u hodo donesu svjetski poznato glazbeno djelo i zaraze vas svojom melodijom. Je li to wunderkind Mozart, Beethoven ili pak Haydn? U nastavku ovog članka odgovorit ću vam na ta pitanja, ali i otkriti druge zanimljivosti o glazbi u doba klasicizma.

Opće umjetničko zanimanje za klasiku započelo je otkrićem Pompeja 1748. godine, što je potaknulo pisce, slikare i kipare da pokušaju oponašati grčke i rimske uzore. Budući da nitko ne zna kako je doista zvučala grčka i rimska glazba, skladatelji su klasiku oponašali strogom formalnošću, jasnoćom i elegancijom. Cilj ovog stila bio je glazbu učiniti izražajnjom i publici prihvatljivijom - imala je svrhu zadovoljiti osjetilo sluha, a ne biti sredstvo skladatelju da se iskazuje.

Kako povijest bilo koje umjetnosti prati društvenu povijest, razvojem klasicizma vidi se promjena statusa umjetnika i umjetnosti iz feudalnog u građansko društvo - glazbena se djelatnost osamostaljuje, što je za posljedicu imalo osamostaljivanje umjetnika.

Klasicizam je prvo razdoblje europske glazbeno-umjetničke povijesti u kojem instrumentalna glazba prevladava nad vokalnom. Nova je takva vrsta simfonija, opsežna četverostavačna skladba za orkestar. Klasika nam donosi i komornu glazbu, pisanu za sastav solista, čije ime označava skladbe prikladne za izvedbu u sobi, tj. komori, iako su i prije postojala djela za manje sastave. Tada se izvodila na dvorovima velikaša, a danas u koncertnim dvoranama.

Austrijski Beč bio je najveće kulturno središte tadašnje Europe. U njemu su djelovala trojica skladatelja, okosnice cjelokupne glazbe Zapada - Franz Joseph Haydn (1732-1809), Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791) i Ludwig van Beethoven (1770-1827).

Haydnu, koji je veći dio života proveo poput iznajmljenog sluge na imanju svog feudalnog mecene, stručnjaci smatraju zaslužnim za nastanak klasične simfonije (skladao ih je više od sto) i klasičnoga gudačkog kvarteta. Ovom skladatelju dugujemo i opere, crkvenu glazbu i oratorijske (Sedam posljednjih Kristovih riječi; Stvaranje).

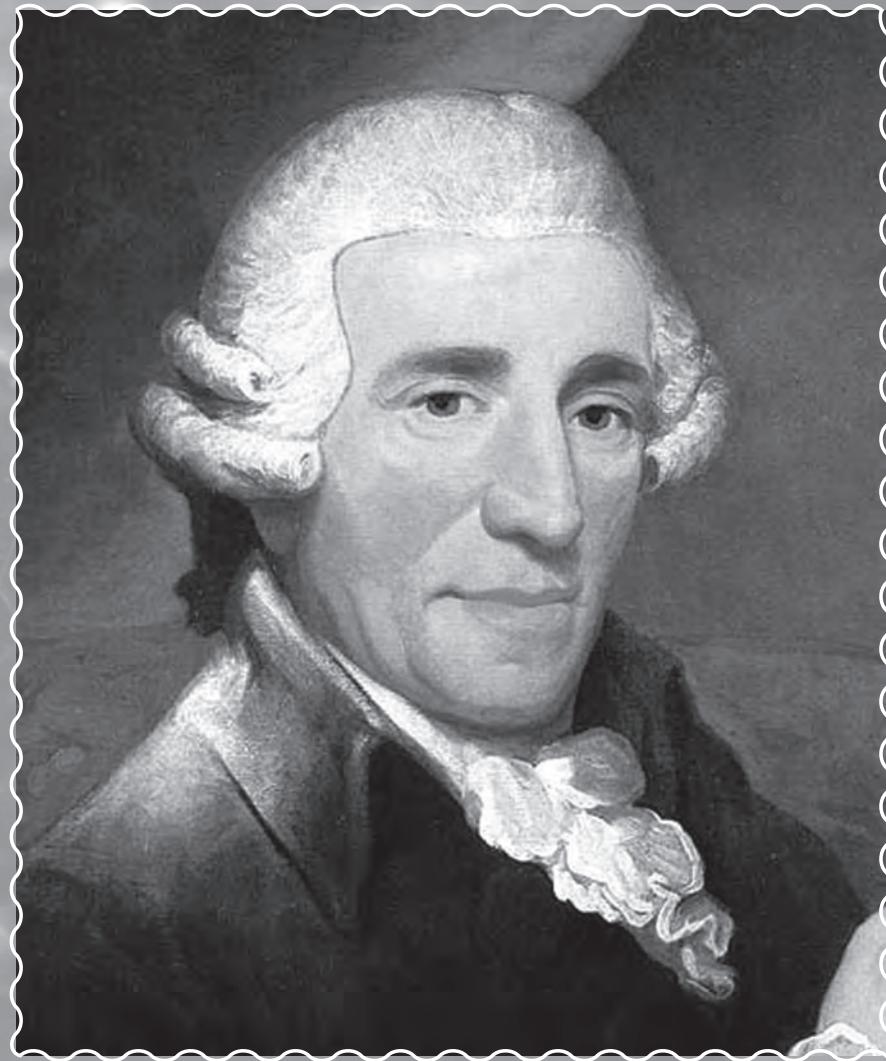
Mozarta se smatra čudom od djeteta, tj. wunderkindom. Svoj prvi menuet napisao je u dobi od 6 godina. Putovao je sa svojom sestrom po cijeloj Europi i ta putovanja koristio kako bi stekao znanja o glazbi zemlje u kojoj prebiva. Dotaknuo je sve glazbene oblike i doveo ih do savršenstva, pritom računajući i na tehničke mogućnosti instrumenata i njihove granice. Usprkos tome, često je nailazio na nerazumijevanje svojih suvremenika. Navodno mu je austrijski car Josip II., i sam glazbenik, čuvši njegovu operu Otmica iz Saraja, rekao: „Previše nota, dragi Mozarte!“

Ovaj salzburški skladatelj bio je prvi glazbenik koji je odbio živjeti u službi gospodara. Odlučio je živjeti kao slobodni umjetnik, što je bio revolucionaran izbor za to doba. To ga je prisililo da sklapa bez predaha i organizira koncertne turneje kako bi prehranio obitelj. Morao se boriti i protiv ravnodušnosti Bečana, a upravo u tom teškom razdoblju nastaju remek-djela opere Figarov pir, Don Giovanni, Čarobna frula. Ostavio nam je i simfonije, mise, sonate, kvartete, serenade (Mala noćna muzika). Umro je pišući svoj veličanstveni, ali nedovršeni Requiem.

Beethoven je posljednji bečki klasičar i prvi romantičar. Njegove sonate, simfonije, koncerti i komorne skladbe predstavljaju vrhunac bečke klasičke. U djelima ranog razdoblja osjeća se utjecaj Haydnu i Mozarta: prva i druga simfonija, šest gudačkih kvarteta, dva koncerta za glasovir i petnaestak sonata za klavir, uključujući Patetičnu.

Rani romantizam isprepleće se s klasicizmom barem u prva 2-3 desetljeća 19. stoljeća tako da se kraj klasičke može naznačiti oko 1820. godine. Upravo je Beethovenu uspjelo održati se i uz znatne napore postići status uvažene i s oprezom prihvaćene umjetničke individue. Zbog toga romantizam počinje s jednim od najvećih glazbenih genija.

Joseph Haydn

Franz Joseph Haydn war Komponist zur Zeit der Wiener Klassik. Er war Bruder den Komponisten Michael Haydn und das Tenor Johann Evangelist Haydn. Joseph Haydn wurde als zweites von 12 Kindern das Wagners und Spätern Markrichters Mathias Haydn und seiner Mutter Maria Haydn (geb. Koller) im Dorf Roborov , Obere Hauptstrasse 25. Den grösseren Teil seiner beruflichen Laufbahn verbrachte Haydn als Hofmusiker auf dem Landsitz der wohlhabenden ungarischen Familie Esterházy, wo er deren Orchester und Oper leitete.

Maja Vuković, 7. a

Kako smo usrićile mamu

Bližio se januar i mamin rođendan. Nama je bilo zdravo lipo i priyatno kad su nas roditelji obasipali darovima za decembarske praznike. Poželili smo da i mi našoj mami ulipšamo rođendan.

Još prija mjesec dana, sestra i ja smo odlučile kupit mami štogod lipo. Prvo smo počele skupljat novac. Svaki dan smo po koju novčanicu slagale u buđelar. Al nismo baš zdravo napridovale. Morale smo se obratit tati za pomoć. I tata i majka su nam pomogli u skupljanju novaca. Iako smo udružili snage, nije baš lako išlo. Kad se približio rođendan, sestra i ja smo očle u dućan kupit rođendanski poklon. Pomogla nam je i naša drugarica u izboru poklona. Kupile smo zdravo mrišljiv parfem i turpiju za nokte. To je mama oduvuk želila. Pažljivo smo spakovale dar u jednu lipu, ukrasnu škatulu koju smo obogatili velikom, crvenom panklikom. Sa nestrljenjem smo čekali da svi budemo kod kuće kad budemo čestitali rođendan. Mama je lagano otvarala škatulu, a kad je vidila dar mal se nije rasplakala. Oma nas je čvrsto zagrlila i izljubila. Svima su nam na oči trgle suze radosnice. Kad smo svatile koliko mami znači naša pažnja, odlučile smo da obradujemo i tatu za njegov rođendan koji je u drugoj polovini godine. Počele smo na vreme skupljat novce. Nadamo se da ćemo i tatu tako zdravo usrići ko i mamu.

Lipo je kad našim najmilijima ulipšavamo život malim znakovima pažnje. Na taj način stvaramo uspomene koje naš život čine bogatijim i lipšim.

Nikolina Antal, 5. b

Lipota šume

Možmo kast da smo mi zdravo bogati. Imamo šumu! A šuma je jedno zdravo lipo i bogato prostranstvo. Ona je kuća i radost životinja. Radost je i dici i odraslima. Šta bi bilo kad ne bi postojale šume?

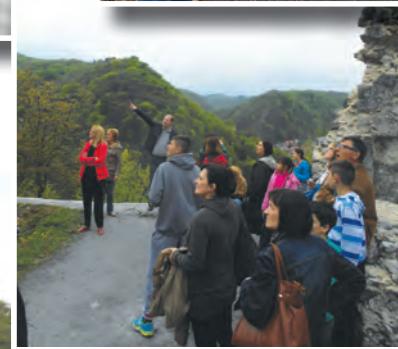
S godišnjim dobima, menja se i šuma. Čas je lipa, raskošna i zelena, čas prošarana jesenskim bojama, čas bila, ogolili grana. Uvik je lipa na poseban način. Al meni je najlipša u proliće kad obuče zeleni, prolični ogrtić pa se šepuri ko kaka princeza. Lipo je gledat kako niči trava, a iz nje stidljivo izviriva po koji poljski cvitić. Mravi žure iz mravinjaka u mravinjak. Uporno gledim da saznam šta rade, al teško se mož svatit njev poso i užurbanost. Životinje su živnile i ulipšavaju šumu svojim oglašavanjom. Tičice pivaju najlipše prolične pismice, a vitrić žuška grane i pravi šumove. Baš je lipo! Sunce se stidljivo provlači izmed krošnji drva i obasjava gustu šumu. Sav živi svit se raduje sunčevim zracima. Cviće širi zdravo lip miris. Cila šuma mriši i širi miris priko našeg sela. Dica se raduju odlasku u šumu jel je tamo zdravo zanimljiva sigra. Nema lipšeg od valjanja po gustoj, zelenoj travi el penjanje na najvišla drva odkaleg se vidi cilo selo, pa još dalje. E, blago nama što imamo šumu!

Ovaku lipotu triba čuvat i nigovat. Ona je naše bogatsvo, naša radost i naš ponos!

Jelena Brkić, 7. b

Samobor u slikama

Zahvaljujući potpori Zagrebačke županije, učenici i nastavnici naše škole u travnju su posjetili Samobor.

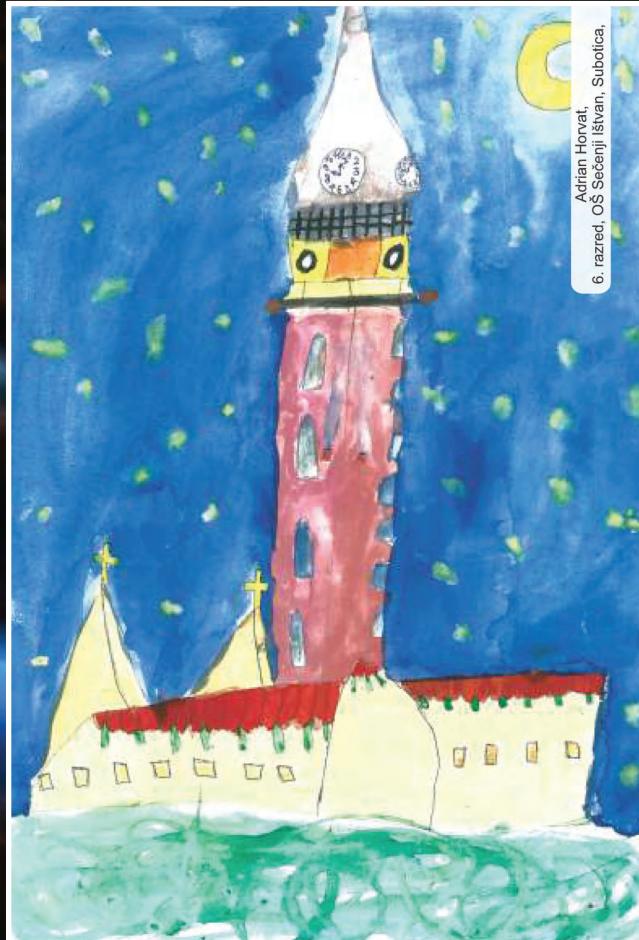
Moja Vojvodina u svijetu

Krajem prvoga polugodišta OŠ Matija Gubec organizirala je likovni natječaj za učenike osnovnih i srednjih škola pod nazivom *Moja Vojvodina*. Natječaj je bio raspisan za čitavu AP Vojvodinu s ciljem i željom da se vidi kako učenici doživljavaju sebe i svijet u kojemu žive. Na natječaj je pristiglo preko 350 radova pa stručni žiri, koji je odabralo 12 najboljih, nije imao nimalo lak i jednostavan zadatak.

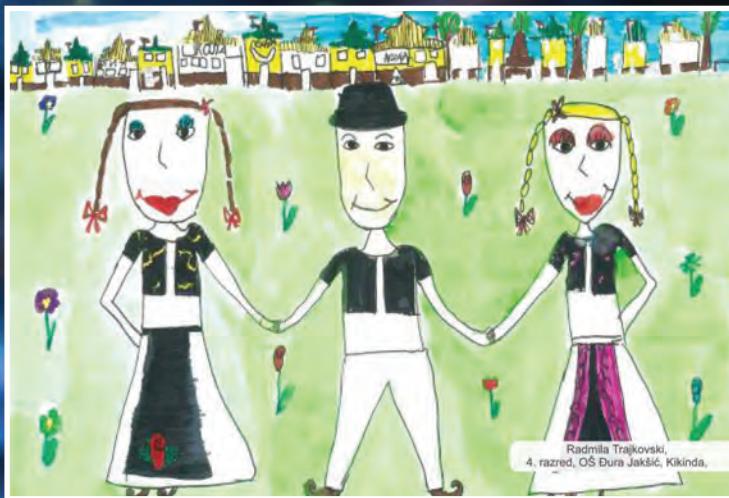
Riječ je zapravo o prvoj fazi projekta *Razglednicom u svijet* u kojemu se šalju razglednice vlastitoga kraja, a za svaku poslanu razglednicu prima se jedna zauzvrat iz nasumično odabranoga dijela svijeta uz pomoć internetske stranice www.postcrossing.com.

Slanjem razglednice uči se o sebi samima, vlastitoj povijesti, kulturi i kulturno-povijesnim vrijednostima. Primajući razglednice upoznaje se geografija, povijest, kultura i način života ljudi u drugim zemljama. Na taj način razvija se svijest o drugome i drugačijemu, toleranciji i uočava se bogatstvo različitosti, uči engleski jezik te razvija informatička pismenost. Stoga je ovaj projekt istovremeno i iznimno poučan i zabavan, a u njemu mogu sudjelovati učenici svih uzrasta.

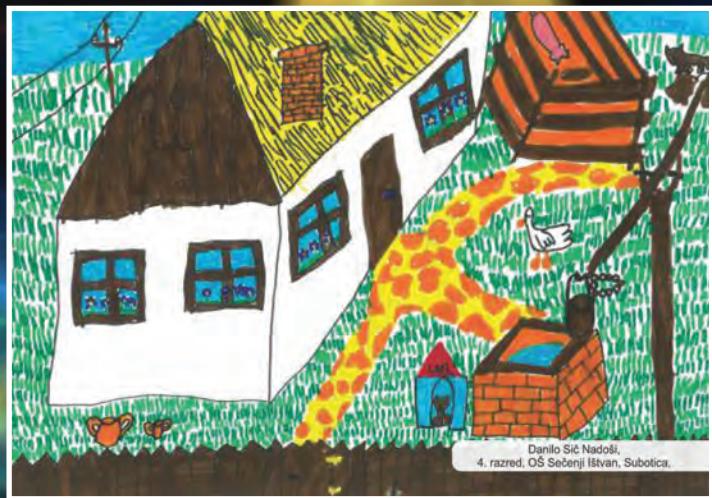
S nestripljenjem očekujemo prvu razglednicu iz inozemstva, a kako izgleda naša Vojvodina pogledajte među odabranim radovima.

Školski projekt

Radmila Trajkovski,
4. razred, OŠ Đura Jakšić, Kikinda,

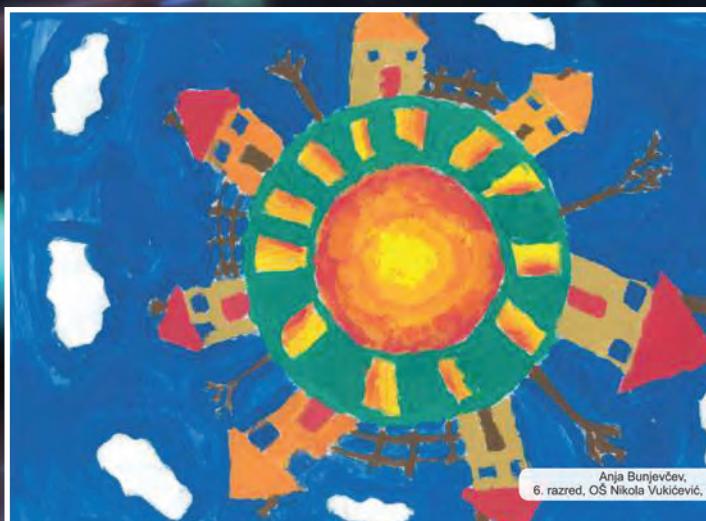
Danilo Sić Nadoši,
4. razred, OŠ Šećenji Išvan, Subotica,

Leon Tapai,
2. razred, Biskupska klasična gimnazija Paulinum, S

Marijana Vojnić Hajdu
6. razred, OŠ Pionir, Stari ,

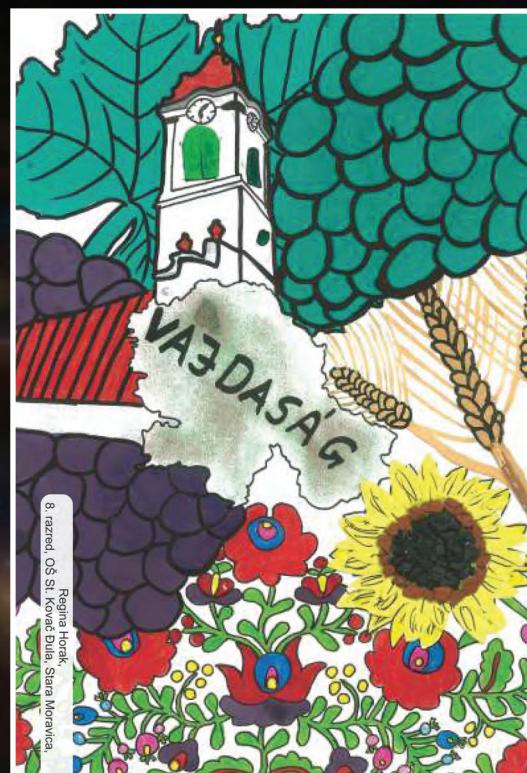
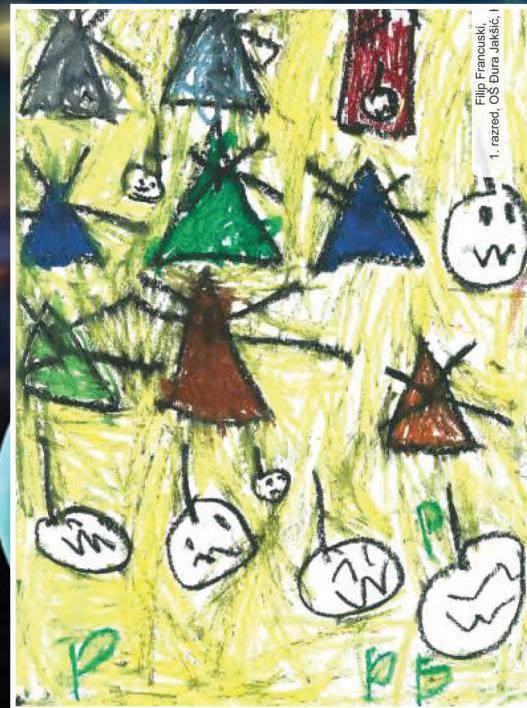

Anja Bunjević,
6. razred, OŠ Nikola Vuković,

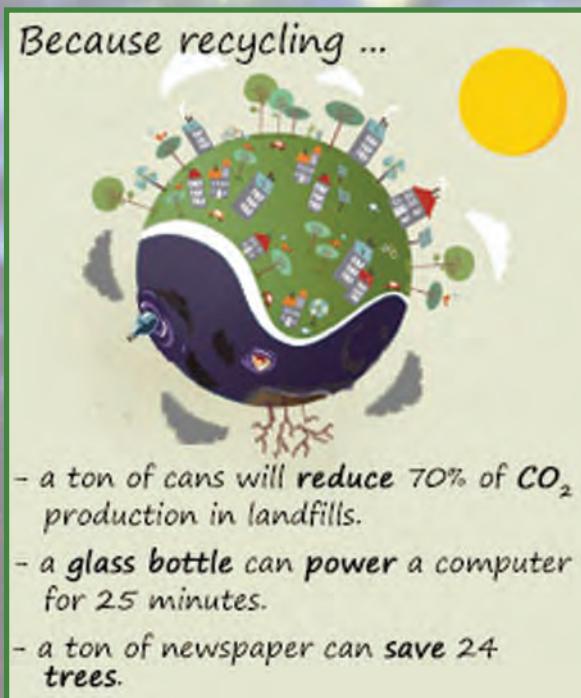

Petra Pivarčík,
5. razred, OŠ Majšanski put,

Školski projekt

WHY SHOULD WE RECYCLE?

Paper

It takes 70% less energy to make paper from recycled materials. Recycling paper saves hundreds of trees a month.

Plastic

We use about 15 million plastic bottles a day. Plastic can take up to 500 years to break down.

Aluminum

We throw away about 50 million tonnes of aluminum a year. One recycled aluminum container can save enough energy to power a TV for 5 hours.

Glass

We can use glass as many times as we want. One recycled glass bottle can save enough energy to power a computer for 25 minutes.

Teodora Gilović, 6.b

HOW CAN WE HELP?

People throw away millions of tonnes of rubbish every year. It is ugly, smelly and dangerous. Unfortunately, that is not the only problem which is caused by people.

Problems	Solutions
Disappearing forests	Plant trees
Animals being hunted	Protect endangered species
Household waste	Make your own compost
Air pollution	Use public transport
Rubbish everywhere	Recycle rubbish

Miloš Todosijević, 6.b

Što upisati nakon osnovne?

OŠ Matija Gubec 2014/2015.

Odličan učenik Matija Benčik planira upisati gimnaziju – opći smjer, a njegov prijatelj iz klupe Bruno Rudić želi upisati poljoprivrednu srednju školu kao i Josip Vajhand i Lea Vuković koja želi upisati smjer poljoprivrednog tehničara.

Matiji će se pridružiti Branka Moravčić i Dragana Štetaković i možda neodlučna Marijana Mačković.

Odlikaši naše škole Sanela Beneš, Jovana Vojnić, Debora Slavik i Saša Vidaković žele ići u medicinsku dok se za smjer nisu odlučili.

Srednju školu „Ivan Sarić“ planiraju upisati Stevica Buljovčić, Žarko Miranović i Stevan Kazi - koji se nada smjeru strojarskog tehničara za computersko konstruiranje, gdje će mu se pridružiti najbolji prijatelj Vladan Samardžija i Filip Benčik u smjeru vozača motornih vozila, a s njima će ići Ivana Jurić, no smjer cestovnog prometa.

Nataša Benčik i Milica Vuković, VII. a

Doviđenja detinjstvo – dobar dan mladosti!

Svaki kraj označava novi početak, nešto novo i neistraženo.

Bliži se kraj osnovne škole i moj petnaesti rođendan. Uskoro više neću biti dete. Čeka me srednja škola i rastanak sa starim drugarima. Još uvek nisam sasvim svesna da se najbezbržniji period u mom životu privodi kraju. Vreme brzo prolazi i čini mi se kao da sam juče drhtala u sali škole kada su prozivali male prvake među kojima sam i bila i ja. Tada nisam mogla zamisliti kako će sve brzo proći. Kao mala uvek sam posmatrala „velike“ osmake i zavidela im, jer sam mislila da oni sve znaju. Nisam shvatala da u svakom periodu života postoji nešto lepo i da svaki dan trebam biti nasmejana. U budućnosti bih želela da se posvetim nečemu što me zanima. Kao i svaka devojčica, prvo sam mislila da ću biti učiteljica, a onda promenila još dvadesetak zanimanja. Smatram da sam sada već dovoljno odrasla da znam u čemu sam pronašla sebe. Detinjstvo je za mene bilo istraživanje sveta, često sam menjala narav, hobije, razmišljanja. Trenutno preživljavam kraj nečeg lepog, a verujem da je to početak nečeg lepšeg. Samim odabirom srednje škole pišem sebi sudbinu. Kao dete bila sam lenja i nemarna, neke bubice su mi lutale glavom. U srednjoj školi od sebe očekujem da se uozbiljim što se tiče učenja, ali da prema drugarima ostanem ista. Volela bih naći momka koji će se lepo ponašati prema meni i s kojim ću biti dugo. Do sada nisam imala neku veliku ljubav, jer mi nije bila užvraćena. Želim da mi se sreća osmehne u mladosti.

Detinjstvo sam provela uglavnom u zabavi i smehu, ali čekam da se suočim sa nekim ozbiljnostima koje mladost donosi. Svaki period je sam po sebi lep i nadam se da ću proživeti svoju mladost tako da imam o čemu pričati svojoj deci.

Branka Moravčić VIII b

Detinjstvo i mladost - dva potpuno različita pojma, dve potpuno različite stvari. Sa jedne strane, detinjstvo je puno bezbrižnosti, a sa druge, mladost puna neizvesnosti, što nikako ne zvuči lako.

Eh, to detinjstvo, nešto najlepše i ono čega se čovek seća najduže. Seća se svih događaja koji su vredni prepričavanja i po pet puta ako treba. U detinjstvu su nam najbitniji roditelji koji su svakog dana tu za nas i koji bi sve uradili samo da mi budemo srećni i bezbedni. Bitno je takođe i društvo sa kojim si proživeo najbolje trenutke i stekao lepe uspomene. Sama pomisao na to da nikada više neću sedeti u klupi sa najboljom drugaricom i da se nikada više neću smejeti onako tajno, strašno boli. No, život ide dalje, novo društvo, nova škola, novi nastavnici, sve novo. Počinje naša mladost gde polako biramo čime ćemo se baviti i polako odrastamo. Iskreno, mladost me plavi jer ništa više neće biti isto, biće sve manje i manje bezbrižnosti i kreće period kada moraš da se borиш za sebe i nikad ne znaš šta te čeka. Ipak, kada se sve to sabere, to je život.

Sve stvari iz detinjstva ostaće urezane u srce zauvek, a mladost još ostaje zatvorena knjiga koja čeka baš na nas.

Dunja Bajić VIII c

Planeti Sunčeva sustava -

Pripremili: učenici VII. a

Sunčev sustav je sustav zvijezde Sunca i manjih nebeskih tijela što ih okuplja zajednička gravitacijska sila i kojima fizičko stanje određuje Sunčeva energija zračenja. Sustav sadrži 8 planeta, 3 patuljasta planeta, više od 150 njihovih prirodnih satelita, te mnoštvo sitnih tijela: kometa, planetoida, tijela Kuiperova pojasa, meteoroida i međuplanetne prašine.

Poznato i manje poznato o planetima Sunčeva sustava, saznajte u idućem tekstu

JUPITER

Nazvan je kralj planeta, a ime Jupiter dobio je po istoimenom zapovjedniku rimskih bogova.

To je najveći planet, masivniji od svih ostalih planeta zajedno. Ovaj planet poznat je po svojoj „crvenoj pjegi“ - orkanskoj oluci koja bjesni već stoljećima. Jupiterovo putovanje oko Sunca traje 11,86 zemaljskih godina.

SATURN

Ovaj planet nazvan je po rimskom bogu zemljoradnje. Čuven je po svojih 7 prekrasnih prstenova, sačinjenih od čestica prašine i leda koji stalno kruže oko planeta stvarajući tako jedan od najljepših prizora u našem Sunčevom sustavu. Unutrašnjost planeta je rjeđa i od same vode.

URAN

Uran je bio rimski bog, otac Saturnov i Jupiterov djed. Ova planet je plavo-zelene boje i ima jedan taman prsten za koji se smatra da je stjenovite prirode. Ono što ga čini jedinstvenim u Sunčevom sustavu je smjer njegove rotacije koji je u suprotnom smjeru rotacije ostalih planeta.

NEPTUN

Zbog svoje oceansko-plave boje ovaj planet nazvan je Neptun, prema rimskom bogu mora. Nalazi se na 30 puta većem rastojanju od Sunca nego Zemlja i najudaljeniji je pla-

- poznato i manje poznato

net Sunčeva sustava. Neptunovu klimu karakterizira ekstremna oluja s vjetrovima i temperatura od -200 °C.

MERKUR

Počevši od Sunca, Merkur je prvi planet u Sunčevom sustavu. Zbog svoje blizine Suncu, njega je dosta teško primjetiti golim okom. Njegov ophod oko Sunca traje samo 87,9 zemaljskih dana. Nema svoj prirodni satelit.

VENERA

Venera je vrlo slična Zemlji, naravno samo naoko. Venera je poznata još od prvih dana naše povijesti. U našim krajevima bila je poznata kao zvijezda Danica. Njezin obilazak oko Sunca traje 224,7 dana. Rotacija planeta oko svoje osi traje 243 dana, što znači da jedan Venerin dan traje duže od njezine godine, odnosno ophoda oko Sunca.

ZEMLJA

Zemlja je treći planet po redu. Što reći o Zemlji, a da to već ne znate? Samo ponovimo - oko Sunca obiđe za 365,3 dana, oko svoje osi se okreće za 23 sata, 56 minuta i 4 sekunde. Zemlja ima jedan prirodni satelit - Mjesec.

MARS

Mars je četvrti planet po redu. Početkom 20. stoljeća svi su mislili da na Marsu postoji neka napredna civilizacija. Mnogi filmovi su snimani o Marsovima. Međutim, prve letjelice koje su sletjele na Mars dokazale su da je to pust i beživotan planet. Oko svoje osi se okreće za 24 sata, 37 minuta, 37 sekundi, a oko Sunca obiđe oko 687 zemaljskih dana. Mars ima i vulkane. Najveći vulkan u Sunčevom sustavu upravo se nalazi na Marsu.

Zanimljive činjenice o Zemlji

Pripremili: učenici VII. a

Iako živimo u različitim kućama i stanovima, svejedno dijelimo životni prostor koji se smatra domom cijelog čovječanstva. Govorimo, dakle, o Zemlji, jedinom mjestu u svemiru na kojem je ljudski život moguć. Istina je da tragamo za istim planetama svemirskom "susjedstvu", ali za sada, Plavi planet je jedino svemirske tijelo koje podržava ljudski život. Zapitajmo se koliko zapravo znamo o našem univerzalnom domu, te kako kao pojedinci možemo pridonijeti njegovom boljitu.

Zemlja, engleski Earth – što se skriva iza imena?

Engleski naziv Earth ima saksonso i germansko podrijetlo. Ima indoeuropski korijen er koji je rezultirao prirodnim formacijama riječi ertho i erde u germanskom, aarde u nizozemskom i u engleskom earth.

Je li Zemlja živa?

Zemlja nije samo mjesto gdje živa bića mogu preživjeti i prosperirati, nego se ponekad smatra i velikim živućim organizmom. "Gaia hipoteza" tvrdi da je Zemlja organski sustav koji imas posobnost podržavati život kakvog poznajemo.

Blizanka Theia

Jedna od najfascinantnijih činjenica o Zemlji jest ta da je nekada imala planet blizanac imena Theia. Prije oko 4,5 milijadri godina svemirsko tijelo za koje se smatra da je bilo veličine Marsa, svoju orbitu je dijelilo sa Zemljom. Ubrzo je uslijedio sudar koji je rezultirao formaciju Mjeseca.

Povijest zagađenja

Negdje između kasnog 18. i ranog 19. stoljeća došlo je do procvata Prve industrijske revolucije diljem svijeta. Ona nije donijela samo ekonomsku promjenu, nego i promjene u okolišu. Proizvedeni su novi zagađivači koji su utjecali na vodu, zrak i tlo. Novi prirodni resursi su bili iskorištavani i iscrpljeni u tom periodu, što je na kraju rezultiralo propadanjem okoliša u astronomskim razmjerima.

Boja Zemlje

Zemlju se često još naziva Plavim planetom. Astronauti koji su prvi putovali u Svemir opisali su cjelinu Zemlje kao plavu. To je zato što 71 posto Zemlje pokriva voda.

Tema

Zemlja je vruća

Osim Sunca koji je primarni izvor topline za Zemlju, ljudi bi teoretski mogli preživjeti i bez njega jer je Zemljina jezgra dovoljno vruća da pruži energiju naseljenicima. Procijenjeno je da je temperatura jezgre između 5.000 i 7.000 °C. Toplina jezgre je jednaka toplini površine Sunca.

Voda je važna

Iako je voda detektirana na obližnjim planetima, samo ona na Zemlji se može naći u 3 različita stanja - tekućem, čvrstom i plinovitom.

Dulji dani su ispred nas

Trenutno dani traju otprilike 24 sata, ali očekuje se da će se za 250 milijuna godina dan produljiti za barem 1 i pol sat zbog sporije rotacije Zemlje oko svoje osi.

Četiri godišnja doba

Pojava četiri godišnja doba nije povezana sa Zemljinom udaljenostu od Sunca, nego s činjenicom da se Zemlja naginje ustranu. To naginjanje iznosi 23,4 stupnja i očekuje se da će se vremenom promijeniti.

Prvo slikanje Zemlje

Prva fotografija Zemlje iz Svemira snimljena je na visini od 104 km pomoću 35-milimetarske kamere koju je nosio Sputnik 2. To je bilo 1946. godine kada je prvo relativno kvalitetno fotografiranje omogućeno, zahvaljujući inženjeru Clydeu Hollidayu koji je izumio potrebnu kameru.

Zemljina jezgra

Jezgra se nalazi nekih 5.900 km od površine Zemlje. Unutarnja jezgra je sačinjena od krute legure željeza i nikla.

Satelite i pratitelji

Mjesec nije jedino nebesko tijelo koje rotira oko našeg planeta. Asteroidi 3753 Cruihne i 2002 AA29 također rotiraju oko Zemlje.

Naš jedini dom

Iako se svemirske misije šalju u svemir već nekoliko desetljeća, ti programi se prvenstveno provode u cilju istraživanja. Još uvijek nema mogućnosti za nastanjivanje, pa čak ni na najblžem planetu - Marsu.

Za sada, Zemlja je jedino nastanjivo mjesto u cijelome Svemiru. Za sada...

Dan
planeta
Zemlje obilježava
se 22. travnja u više
od 150 zemalja di-
ljem svijeta.

Ko sam ja?

Jednog dana ustala sam, pogodite ko sam!
Perije imam, biljem se hranim...
Iako ne letim
bila sam klasifikovana kao prava ptica
i zato imena moga prevod je krilo drveno...
Moja vrsta živila je po celoj Evropi,
na prednjim nogama oštре kandže imam,
zakriviljenih i testerastih zuba pun kljun,
a pršljena rep pun,
ali jednog dana dogodilo se to
pao je meteor i dogodilo se „bum“
planet okružio je velik oblak crn!
Sunce je zaklonila, prašina to je bila
venuti biljke počele su sve
i to je bio kraj vrste ove.
Nadam se da shvatili ste
ko sam ja!
Jer ime moje počinje na slovo „A“
ponosim se njime i
ARHEOPTERIX
sam ja.

Milica Stantić 8.b

KVAGA

Moj dom bila je Afrika južna,
Bez njega mnogo sam tužna.
Podvrsta stepske zebre sam bila
Dok nas ljudska vrsta nije istrebila.
Od moje kože pravili su vreće,
Mislili su da sam smeće.
Imala sam pruge po vratu i glavi,
Bila sam im trofej pravi.
Smeđi mi je bio zadnji deo tela,
Ličila sam na pravog andela.
Ali tog avgusta 1883.,
Uvenilo je sve naše cveće.
Poslednja kvaga je uginula,
I tako nas u zaborav odnela.
Zauvek je izgubljena svaka izumrla vrsta,
a to se ne bi desilo da nije čovekovog prsta.

Jovana Vojnić, 8. b

Objavljeno

Proslava Prve Pričesti i Krizmanja naših učenika

U nedjelju, 3. svibnja, u župnoj crkvi Srca Isusova Prvoj pričesti pristupilo je 33 djece naše škole. Slavlje je započelo oblačenjem prvopričesničkih haljina u župnom stanu. Djecu je u svečanoj povorci predvodila ravnateljica naše škole Stanislava Stantić Prčić. Na vratima crkve prvopričesnike je dočakao župnik Franjo Ivanković. Djeca su bila poredana u svetištu crkve oko oltara. U propovijedi je župnik naglasio važnost povezanosti nas vjernika sa Isusom. Poslije svečanosti u crkvi i zajedničkog fotografiranja, djeca i svi prisutni su se okupili u župi na prigodnoj zakuski. Na ovomu slavlju bilo je prisutno i nekoliko članova našeg školskog kolektiva.

Naredne nedjelje, 10. svibnja, pod misnim slavljem koje je predvodio mons. Andrija Aničić tridesetero krizmanika naše župe primilo je sakrament sv. Potvrde. Većina krizmanika su bili učenici osmih razreda naše škole. Oni su svi prethodnog dana, u subotu, bili na cijelodnevnom programu susreta mladih Subotičke biskupije koji je održan u drevnom Baču.

F. I.

23

župa Srce Isusovo KRIZMA Tavankut 10.5.2015

Kokedama

Uzemlji poput Japana, koja baš nema puno kopna ali ima puno ljudi koji negdje trebaju živjeti, učinkovito iskorištavanje prostora je postala prava umjetnost. Tako Japanci, ne samo da imaju izvrsna rješenja za male životne prostore, nego i u umjetnosti znaju uživati u malim stvarima i detaljima. Kada se umjetnost i svijest o ekologiji spoji s praktičnošću i malim životnim prostorom dobijemo - kokedamu.

Slično poput bonsaia (minijaturnog drveća) kokedama je tradicionalna japanska umjetnost sadnje biljaka. Zasađena je na vrlo ekološki način - nema plastičnih ni drugih posudica koje bi kasnije postale smećem. Kokedama osim što unese zelenilo u životni prostor, unese i ljepotu upravo zbog neobičnog načina sadnje.

Da biste napravili kokedamu potrebna vam je grudica humusa u koju ćete zasaditi biljku te grudicu učvrstiti kanapom. Oko svega ćete staviti mahovinu i također učvrstiti. Mahovina će čuvati vlažnost i služit će poput posudice. Kokedamu postavite da visi s plafona ili sa zida i prostor će odmah dobiti novi sjaj.

Uspesi učenika na takmičenjima

Matematika

Ana Skenderović, 4. b – 2. mesto na opštinskom takmičenju
Nikola Vujić, 4. B – 3. mesto na opštinskom takmičenju
Ivan Skenderović, 5. a – 3. mesto na opštinskom takmičenju

Tehničko-informatičko obrazovanje

Ivan Skenderović, 5. a - 3. mesto na okružnom takmičenju
Teodora Horvat, 5. c – 1. mesto na okružnom i 10. na republičkom takmičenju
Saša Vidaković, 8. b – 1. mesto na okružnom i 3. na republičkom takmičenju
Stevan Kazi, 8. c – 1. mesto na okružnom i 8. na republičkom takmičenju
Debora Slavik, 8. c – 3. mesto na okružnom i 14. na republičkom takmičenju

„Šta znaš o saobraćaju“

Danilo Milojević, 5. b – 1. mesto na opštinskom i 1. na okružnom takmičenju
Dejana Golić, 8. c - 2. mesto na opštinskom takmičenju

Atletika

Skok u dalj

Vladan Samardžija, 8. c – 2. mesto na okružnom takmičenju

Bacanje kugle

Lea Vuković, 8. b – 2. mesto na okružnom takmičenju

Pokušajmo voljeti, možda uspije

Ljudi se jedni od drugih razlikuju kao otisci prstiju. Svi imaju vrline i mane. Po tome su slični. Najviše se razlikuju po izgledu, boji kože, vjeri i narodnim običajima. Razlikuju se i po jeziku kojim govore. Ne bi bilo zanimljivo da su svi jednaki.

Volim slušati tatine priče o tome kako je provodio školske praznike kod bake u Subotici, u Vojvodini. Nikada nisam bio tamo, ali tata priča da su se igrali žmure. To mi zovemo igra skrivača. Baka mu je bila Mađarica pa mu je kuhala perkelt, gulaš i paprikaše. On i danas obožava flekice s kupusom. Odrastao je u Mostaru pa sam kroz razgovor s njim shvatio da se za istu stvar u Vojvodini upotrebljava jedan izraz, u Mostaru drugi, a ovdje u Zagrebu treći. Na televiziji sam video da se vojvođanske narodne nošnje razlikuju od šestinskih koje često možemo vidjeti na tetama na Gornjem gradu. Uopće ne bi bilo zanimljivo da su sve kulture iste. Različiti ljudi i njihovi običaji daju nam priliku da učimo o različitostima. Odmah ću zamoliti tatu da na sljedeće putovanje idemo u Vojvodinu. Na putovanjima se upoznajem s različitostima određenog kraja i postajem bolji jer upoznajem različite običaje i lude.

Luka Kurtović, 3. a, OŠ Matija Gubec, Zagreb

Boris Tumbas, OŠ "Pionir", Stari Žednik

Pokušajmo voljeti, možda uspije

Puno stvari na svijetu volimo, no najteže je zavoljeti nešto novo.

Imao sam i ja takvo jedno upoznavanje. To upoznavanje nije bilo klasično upoznavanje s ljudima. To je bilo upoznavanje s tamburom. Dolazim iz glazbene obitelji i jednom prilikom mi je djed prvi put dao tamburu u ruke. Ljubav na prvi pogled – tako bih ja to nazvao. Godinama sam tako svirao s djedom (ako se to može nazvati sviranjem). U drugom razredu sam počeo svirati e-prim kod Stipana Jaramazovića. Mogu vam priznati, ljubav je pukla. Uz dužno poštovanje profesoru, nitko nije volio njegove grube metode. Bilo je udaranja po prstima, vike i puno, puno suza. I poslije par godina slabo sam napredovao. Profesoru Stipanu dojadili su dolasci u Tavankut i prestao je dolaziti. Cijelu zimu se tražio novi profesor. E, baš tu zimu obnovila se ljubav. Moj prijatelj Grgo Stantić i ja smo se zainatili. Sjećam se toga, Stipan je rekao: „Od vas nikada neće biti sviraca“. Mi smo bili ministranti. Kada smo čuli božićne pjesme na tamburama, bili smo očarani tim zvukom. Sami smo počeli kući na sluh svirati i sanjali da i mi tamo jednog dana sviramo. Našao se profesor koji će nas učiti. To je bio Vojislav Temunović. I poslije par godina sviranja Grgo i ja smo svirali na polnoćnici. To je bio naš san i ostvarili smo cilj koji smo si postavili godinu prije. Jednog dana u meni se rodila želja da krenem u glazbenu školu. No malo prekasno, jer sam išao u šesti razred. Pričali smo s Vojom i on je rekao da je to izvedivo. U glazbenoj je moja ljubav doživjela “zaruke”. Najlakše rečeno – zaljubljen preko ušiju. Sviranje mi je postal rutina, a u glazbenoj sam postao kao student – četiri godine sam prošao u godinu dana. Sada idem na razna natjecanja i mogu se pohvaliti dobrim uspjehom.

Eto, to je moja ljubav. Neki me pitaju je li mi teško u dvije škole. Ma ne može mi biti teško kada nešto volim. Idući cilj mi je završiti akademiju i svirati u svatovima. Zapamtite to! Možda jednog dana baš vama budem svirao.

Marko Grmić, VII. a, OŠ “Matija Gubec”, Donji Tavankut

Jelena Blanuša, OŠ “Vuk Karadžić”, Vlasenica

Покушајмо волети, можда успе

Вече.

Над градом се спушта мрак.

Тихо, хладно, ледено.

Кроз ружичасто небо, не назире се сунчев зрак.

Полако излазим из дома.

Пружам корак ка стази незнаној.

Тражим самођу

У овој вечери раној.

Спушта се магла.

Дах се леди, руке све хладније.

Вече пролази

Много брже него раније.

Корачаш низ улицу даље.

Стазе које пролазе ни не бројим.

Кроз ваздух се чују црквена звона

Док ја шетам и лутам у мислима својим.

Испред мене утихнуло језеро.

Слушам песму тишине, застајем.

Стојим и гледам,

Гледам у даљину замишљен.

Хоћ.

Светло се пали, а ја у води видим нечије лице,

kad хладан, оштар ваздух,

испуни сјајне пахуљице.

Полако крећем своме дому.

Пролазим поред куће те,

Кад угледах очи,

Плаве и замишљене.

И онда схватим,

Љубав ми је потребан знак.

Зато покушајмо волети,

Можда и успе, чак.

Страхиња Сејмјановић, 6/5

ОШ „Вук Караџић“ Кладово

Покушајмо волети, можда успе

Ljubav nije more, a ni na licu bore.

Ljubav nije laž, za nju ti ne treba ni
radni staž.

Kada od ljubavi boliš,
ti pokušaj da voliš.

Ljubav nije čokolada,
a nije ni marmelada.

Ljubav nije blago na dlanu,
a ni kuća u snu.

Kada od ljubavi boliš,
ti pokušaj da voliš.

Ljubav je kada se nekome svidaš,
A baš često ga viđaš.

Ljubav je kada se nekome diviš
I u najgoroj situaciji možeš da ga smiriš.

Slaviša Kovač, VIII a
OŠ „Pionir“ Stari Žednik

Покушајмо велети, можда успе

Покушао бих нешто,

Ал' не могу сам.

Молим вашу помоћ,

Свидеће вам се, знам!

Хајде да прво осмехом

Започнемо дан,

И нека свако неком

Исприча свој сан.

Нека свако похвали

Оног поред себе,

Тад ће и он осмехом

Даровати тебе.

Мислим да није тешко

Да се рука пружи,

Ако се ико слаже,

Нека ме подржи.

Покушајмо волети

И вољени ћемо бити,

Тврдим да се тако

Све може променити.

Димитрије Нешић, 5/2
ОШ Вук Караџић, Кладово

NIKOLA BALAŽEVIĆ, nastavnik tjelesnog odgoja

Pripremila: Nataša Benčik, VII.a

1. Recite nešto ukratko o sebi.

Dobar dan! Zovem se Nikola Balažević. Nastavnik sam tjelesnog odgoja u Osnovnoj školi Matija Gubec u Tavankutu. Završio sam srednju medicinsku školu, nakon čega sam studirao na Fakultetu sporta i fizičkog vaspitanja u Novom Sadu. Tamo sam i diplomirao 2011. godine.

2. Vaš hobi.

Što se tiče hobija, nisam ga još pronašao.

3. Koja Vam je omiljena videoigra?

Dota 2! Igra je nešto poput suvremenog šaha... Samo u virtualnom smislu.

4. Znate i svirati. Od kada svirate?

Završio sam nižu muzičku školu u Subotici, Odsjek harmonika. Počeo sam svirati od svoje devete godine.

5. Što ste kao mali željeli biti kad porastete?

Kada sam bio mali, želio sam postati nogometni igrač. Idol mi je bio Ronaldo, ali ne Cristiano, nego, što bi se reklo u društvu, stari Ronaldo.

6. Jeste li zadovoljni učenicima?

Učenicima sam zadovoljan. Rade i usvajaju gradivo, vrijedni su, žele učiti sportove, što mi je jako dragoo.

Sport

Fruškogorski maraton

Uprkos mnogim poteškoćama jedna mala grupa nastavnika, učenika i nekadašnjih učenika naše škole uz još ponekog prijatelja uspela je i ove godine da se nađe među nekoliko hiljada zaljubljenika u prirodu koji svake godine, krajem aprila, pohode Frušku goru.

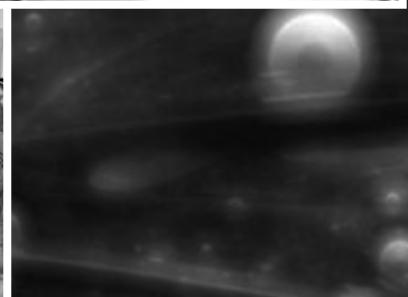
Kratak predah od obaveza, isključenje iz svakodnevne rutine, druženje bez stega i formalnosti i, naravno, nezamenjiv osećaj koji nudi boravak u prirodi, to je Fruškogorski planinarski maraton za svakoga od nas. Pored „starih“ učesnika i neki novi, mladi klinci zaraženi tim osećajem siguran su znak da će moći se i sledeće godine upustiti u sličnu avanturu.

K.M.

29

Dan škole

CIP – Каталогизација у публикацији

Библиотека Матице српске, Нови Сад

373.3/.4(497.113)

Gupčevi školarci : часопис ученика, учитела и наставника Основне школе „Матија Губец“ Таванкут / главни уредник: Владан Чутура – Год. 3, бр. 6 (јун 2015) – Донji Tavankut : ОШ „Матија Губец“, 2015 – (Суботица: Ћикош штампа). – Илуст., : 30cm

Dva puta годишње

ISSN 2334-7279

COBISS.SR – ID 276775175

